

Kirken Underviser

Det aktuelle tidsskrift for kirkens pædagogik og undervisning

Kirken underviser op til jul

4

2021

Indhold

4 Forord

Kirken Underviser op til jul

Af Sidsel Leth Svensson og Majbrit Billesø Rasmussen

11 Hvad er julens hovedbudskab?

Christina A. Olsen fortæller, hvordan forskellige genfortællinger af juleevangeliet bringer forskelligt med sig.

5 Hvad skal man sige til børn til jul?

Biskop Tine Lindhardt kommer med sit bud på, hvad der er de centrale teologiske temaer i juleevangeliet.

13 Julen har bragt velsignet bud – og en julepose

Eva Pedersen fortæller om Favrskov Provstis juleprojekt »Jul to-go & to-come«.

8 Når skolen besøger kirken op til jul

Interview med John Rydahl fra skolens religionslærerforening om forskellen på julegudstjenester og juleafslutninger i kirken.

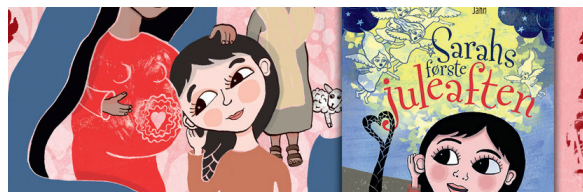
15 12 gode juleideer fra Konfirmandcenteret

Finn Ansbjerg Larsen løfter sløret for Konfirmandcenterets 12 bedste ideer til aktiviteter og undervisning op mod jul. Direkte link til alle aktiviteter.

18 Juledugen rulles ud – en billed-reportage

Se med når Christianskirken i Fredericia ruller juledugen ud.

28 »Sarahs første juleaften« af Anette Wilhelm Jahn

Anita Obeling Kring anmelder Anette Jahns nye julebog »Sarahs første juleaften.«

22 Englemysteriet

Læs om Englemysteriet – et juleprojekt fra Folkedansens Skoletjeneste.

24 Gode ideer når kirken fejrer jul med børnehaver og skoler

Få ideer fra hele landet til, hvordan du kan gribe julegudstjenesten eller juleafslutningen an med input fra præster og kirke- og kulturmedarbejdere.

Foto: Kasper Henriksen

Forord

Kirken Underviser op til jul

Af Sidsel Leth Svensson og Majbrit Billesø Rasmussen, redaktører af dette nummer

Julen står snart for døren, og måske er du allerede godt i gang med at udtænke nye kreative ideer til årets juleaktiviteter for børn og unge? Især til de mange julebesøg fra børnehaver og skoler!

Med dette nummer af Kirken Underviser ønsker vi at gå i dybden med, HVAD det er, der forkyndes til jul, og HVORDAN kirkens aktiviteter og undervisning i den forbindelse kan gribes an.

I forhold til spørgsmålet HVAD der forkyndes til jul, har vi bedt biskop Tine Lindhardt om at komme med sit bud på de centrale teologiske temaer i juleevangeliet.

John Rydahl, formand for skolens religionslærerforening, giver os et indblik i, hvorfor det er interessant for skolen at besøge kirken op til jul,

og hvordan han tænker, at disse arrangementer bedst forløber.

I forhold til spørgsmålet HVORDAN forkyndelsen af julens budskab kan gribes an, har vi været rundt i landet for at samle alsidig inspiration og gode ideer. Læs bl.a. om, hvilke fremstillinger af juleevangeliet, der kan skubbe til afsender, budskab og modtager; gå på opdagelse i Konfirmandcenterets mange ideer op til jul; se en fotoreportage af juledugen i brug og bliv inspireret af nye tiltag til at rykke julegudstjenester og juleafslutninger ud af kirkens rum. Flere kirker måtte tænke nyt i 2020 pga. Corona, og måske har vi deraf lært nye måder at forkynde og formidle julens budskab på.

Endelig kan du blive klogere på Englemysteriet, der er et undervisningsprojekt til indskoling fra Folkekirkens Skoletjeneste, og du kan snuse til Anette Jahns spritnye julebog: »Sarahs første juleaften«.

God fornøjelse!

Hvad skal man sige til børn til jul? – Teologiske temaer i juleevangeliet

Af Tine Lindhardt, biskop over Fyens Stift

Jeg har fået i opdrag at give mit bud på centrale teologiske temaer i juleevangeliet – ikke møntet specielt på børn, men generelt. Og for øvrigt er evangeliet jo det samme uanset, hvem man taler til, mens formidlingen, vinklingen og formen ofte vil være forskellig.

Helt centralt i juleevangeliet er, at Gud kommer til verden

Juleevangeliet er ikke blot og bart, at et barn er født. Juleevangeliet er, at i barnet, der fødes julenat, kommer Gud i himlen til verden, med alt det, der er hans – himlen og det himmelske lys, Guds skaberord og ånd, Hans kærlighed, tilgivelse og nåde.

Det er inkarnationen, det handler om. Barnet i krybben i stalden, Jesus fra Nazareth er Marias barn og Guds søn. Det kommer nok ikke som en overraskelse for nærværende artikels læsere. Jeg nævner det alligevel, fordi jeg synes, det er vigtigt at minde sig selv om.

Det helt særlige ved julens budskab er, at i barnet i krybben, mennesket Jesus af Nazareth, er Gud, i ham møder vi Gud, og Gud møder os. Gud tager vores liv på sig, og vi får del i det, der er hans. Hans liv, død og opstandelse fra de døde.

Himlen åbnes billedligt talt af Gud gennem sønnen, Kristus. Vi skal ikke af egen kraft arbejde os op til Gud, ind i Himlen for at gøre os fortjent til en plads hos Gud, hvad vi aldrig ville kunne. Gud kommer til os, før vi kan komme til ham, sagt med lån fra Johannes Johansens dåbskollekt.

»Håbet gives os, skabes af Gud, fordi håbet er hans – og ham. Håbet er, at han kommer til os med alt det, der er hans.«

Ud fra dette grundlæggende budskab folder andre budskaber sig ud:

a/ Gud kommer, når og hvor han vil, ganske som et barn kommer til verden, når det kommer.

Eller sagt med andre ord: Julen afhænger ikke af os, selv om vi indimellem tror det. Det bliver jul, uanset om vi er parate og forberedte, eller om vi ikke er. Julen er således ikke, hvad vi gør den til, men hvad Gud gør den til, og den kommer, fordi Gud vil. Det er en befrielse og en lettelse uden lige. Ikke alene for ethvert julefortrævet menneske, der konstant er bagud med alle forberedelserne, men også langt mere grundlæggende. Julens håb og glæde er ikke noget, vi skal stampe op af jorden eller finde i os selv. I fald det var sådan, ville det efterlade en del af os fuldstændigt håbløse og uden håb. Håbet gives os, skabes af Gud, fordi håbet er hans – og ham. Håbet er, at han kommer til os med alt sit..

b/ »Se jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel; - det betyder Gud med os« (Matt 1,23). Immanuel – navnet er en anden måde at udtrykke juleevangeliet på. Gud er nu ikke længere vred, som vi synger med Brorson i salmen »I denne søde juletid«. Han er barmhjertig, han er med os og for os – så glæd Jer!

Men kan man altid det? Glæde sig! Eller tro på at Gud er med os? I hvert fald kan det undertiden være et ganske provokerende budskab for den, der står fortabt i mørket og råber sin fortvivlelse ud. Men et menneskes mening kan ikke forandre Gud.

Jeg har i den forbindelse nogle gange brugt at genfortælle Bileams æsel fra 4. Mosebog. Her er pointen, dels, at »når Gud har sagt noget, gør han det; når han har lovet noget, lader han det ske« (4 mos 23,19), dels at spåmanden Bileam ikke kan forbande, når Gud ikke forbander. Som Bileam siger: »Hvordan skulle jeg nedkalde vrede, når Gud ikke er vred?« (4 mos 23,8).

Tilbage til julen: Der sættes en ny orden, da Gud kommer til verden julenat. Ikke vredens, hadets, hævnens, mørkets, ondskabens eller

selvretfærdighedens (u)orden, men kærlighedens, barmhjertighedens, lysets, forsoningens, nådens orden. Himlen rører jorden, og verden stadfæstes som Guds – uden af den grund at blive hverken himmelsk eller guddommelig forstået som en lyserød boble. Men grundtonen og fortegnet for os og vores tilværelse er Gud og hans kærlighed og tilgivelse og barmhjertighed. Det sætter spor. Velsignelsens og barmhjertighedens spor.

c/ Fra allerførste færd slås i juleevangeliet det tema an, at Jesus er 'på kanten' og bevæger sig i grænseegne. Et tema der peger frem mod påsken, mod langfredags død og påskemorgens opstandelse.

Jesus fødes i en stald uden for byen og lægges i en krybbe. De, der hylder ham, er hyrder, der vogter deres dyr ude på marken, langt fra civilisationen. Den lille familie må ganske hurtigt på flugt og friste tilværelsen som flygtninge, henvist til at leve på kanten af samfundet. Og sådan fortsætter det igennem Jesu liv. Han går på grænsen, helt bogstaveligt grænsen mellem Samaria og Galilæa (Luk 17,11), men også i mere overført og generel forstand færdes og virker han i grænseegne og blandt dem, der er uden for samfundet og fællesskabet og lever på kanten af det.

Der er således ikke og skal ikke være et sted, hvor Gud ikke findes og sætter sine spor.

Som et NB skal nævnes, at man som bekendt kan være udsat og sat uden for fællesskabet og samfundet af mange grunde. Uforskyldt, men også selvforskyldt, fordi man opfører sig som en tølper. Bryder ned i stedet for at bygge op. Gør sig selv stor ved at gøre andre små. Sætter sig selv først og de andre sidst. Går forbi hvor man skulle stoppe op. Er fej, svigter.

Men uanset hvad kommer vor Herre til os, også i grænseegnene.

Det giver håb. For vor Herre går ikke alene ind i grænseegnene som et menneske blandt andre mennesker. Nej, han står op imod mørket og ligegyldigheden, ondskaben og hævnens, der huserer i grænseegnens ingenmandsland. For han er Guds søn.

Også døden går han ind i den lange fredag. Påskemorgen rejser Gud ham af døde.

Hans liv og død og opstandelse rummer opstand mod det, der vil kærlighed og barmhjertighed til livs. Mod døden og mørket.

Det er nok mere et påske- end et juletema,
men det slås an i julen, og julen varer som
bekendt lige til påske.

Når skolen besøger kirken op til jul

– Interview med John Rydahl, formand for skolens religionslærerforening

Af Sidsel Leth Svensson, religionspædagogisk konsulent

Mange skoler deltager hvert år op mod jul i et stort fællesarrangement i deres lokale kirke. Det er der en god grund til, for julen er en integreret del af dansk kultur, som eleverne jf. skolens formål skal blive fortrolige med. Alligevel er de festlige arrangementer af og til årsag til konflikt mellem skole og kirke. Religionslærerforenings formand giver et bud på, hvad konflikterne handler om, og hvordan de løses.

Skolens besøg i kirken op til jul er stort set altid festlige arrangementer, som eleverne glæder sig til. Hvad er det, der af og til giver lokale konflikter?

John Rydahl: »Mange kirker inviterer skolen på besøg op til jul, og nogle kirker inviterer til en julegudstjeneste. Det er der skoler, der bliver provokerede af og takker nej til, fordi de siger, at man ikke kan indskrive børn i en gudstjeneste i forbindelse med, at de går i skole.

Der er også mange skoler, der synes, det er en fin tradition, at eleverne kommer op i kirken til jul, men som samtidig betinger sig, at der ikke er de forkyndelseselementer til stede, som der nødvendigvis må være, hvis der er tale om en gudstjeneste. Man afholder en juleafslutning i kirken frem for en julegudstjeneste og aftaler, hvordan den forløber.

Endelig er der så nogle kirker, som siger, at hvis de ikke kan få lov til at lave julearrangementerne som egentlige gudstjenester, så er de slet ikke interesserede, fordi de opfatter det som formålsløst uden forkyndelsen – i praksis at lyse velsignelsen over eleverne og bede fadervor sammen. Men det er et grundvilkår i folkeskolen, at man ikke kan indskrive børn i en gudstjeneste i skoletiden.»

»Men det er også et spørgsmål om at tage det, der sker i kirken alvorligt. Hvis det kun er teater at gå til gudstjeneste, hvis gudstjenesten bare er et totalteater, hvor alle deltager, så er det naturligvis noget andet.«

De fleste elever i folkeskolen er jo i forvejen medlemmer af folkekirken. Kan det så ikke være lige meget, om de bliver udsat for kirkens forkyndelse?

John Rydahl: »Hvis man skal tage en gudstjeneste alvorligt, så fejrer man i gudstjenesten Gud i en helt bestemt kontekst og i en hel bestemt konfession. Og selv om hovedparten af de elever, der går i den danske folkeskole, i forvejen er medlemmer af folkekirken, så er de i skoleregi sendt ind i en sekulær institution, hvor opgaven er at lære dem om, hvad kristendom er for noget. Ikke oplære dem i en særlig udgave af kristendommen.

Der er desuden mange forældre, der tager det religiøse så alvorligt, at de siger, at gudstjenester ikke hører til i en skolesammenhæng, fordi religiøsitet og kirkelighed er noget andet end det, der foregår i skolen. Det handler primært om den principielle skellen mellem, hvad det er kirken og skolen skal.

Men det er også et spørgsmål om at tage det, der sker i kirken alvorligt. Hvis det kun er teater at gå til gudstjeneste, hvis gudstjenesten bare er et totalteater, hvor alle deltager, så er det naturligvis noget andet. Men det tror jeg ikke, at kirken selv mener. Enten beder man til Gud, fordi man tror på Gud, eller også så beder man til Gud, fordi det er en del af et teaterstykke. Og teaterstykker kan børn godt deltage i uden,

at det er en krænkelse af dem, fordi det er en leg. Men hvis man indskrifter børn i en bøn, fx fadervor, der ikke er teater, så tager man dem til indtægt for en tro, de måske ikke har eller i hvert fald ikke skal lære at have, mens de går i skole.«

Elever kan fritages fra kristendoms-kundskab i folkeskolen. Kan forældre ikke på samme måde fritage deres børn fra at deltage i en julegudstjeneste?

John Rydahl: »Skolens undervisning har to ben at gå på. Det meste af tiden er undervisningen fagopdelt og underlagt skolelovens betingelser for de enkelte fag. Men der er også mulighed for, at skolelederen kan ophæve den almindelige undervisning og i stedet lave et fællesarrangement, som tilgodeser den del af folkeskolens formålsparagraf, der hedder, at eleverne skal blive fortrolige med dansk kultur. Her kan skolelederen fx godt sige ja tak til, at skolen bliver inviteret til et arrangement i kirken.

Men hvor eleverne rigtig nok for et år ad gangen kan blive fritaget fra den fagopdelte undervisning i kristendoms-kundskab, selvom det kun sker sjældent, så er der ikke hjemmel i skoleloven til at fritage elever fra deltagelse i fællesarrangementer.«

Hvad er dit råd til kirker, der ønsker skolen på besøg op til jul?

John Rydahl: »Kirker, der har et kirkesyn, som siger, at de ikke kun er kirke med stort K, men også kirke med lille k – altså også kirke som kulturinstitution, der viderebringer en tradition og kan finde ud af at lave et arrangement, der ikke har gudstjenestelignende karakter op til jul, undgår konflikter og respekterer folkeskolens fundament.

Det handler i høj grad fra kirkernes side om, hvor bredt man tænker kirken som institution. Hvis målet er, at flest mulige skal sige ja tak til tilbuddet, så vil jeg anbefale, at man arrangerer juleafslutninger uden forkyndelseselementer frem for egentlige julegudstjenester.«

...

Religionslærerforeningen

Religionslærerforeningen er en faglig forening for lærere, der underviser i kristendomskundskab/religion i grundskolen. Læs mere om religionslærerforeningen her: www.religionslaererforeningen.com

...

...

Folkeskoleloven

§ 1. Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

...

Hvad er julens hovedbudskab? – og hvem er bedst til at fortælle det?

Af Christina A. Olsen, konsulent i Folkekirkens
Skoletjeneste i Frederikssund provsti

Kender du det? Julen nærmer sig med hastige skridt. Du har adskillige julearrangementer i kalenderen: Børnegudstjeneste, skolebesøg og konfirmander. Du drejer dig rundt på kontorstolen, griber ud efter Bibelen og slår op i Lukasevangeliets kapitel 2. Du læser, glædes, men samtidig begynder en lille uro at brede sig: Hvordan skal jeg vinkle det i år? Hvad er egentlig hovedbudskabet? Og hvordan får jeg det fortalt, så de bliver hængende og virkelig hører beretningen (som de jo faktisk godt kender)?

Denne situation kender mange sikkert. En spændende og forhåbentlig givende måde at forstyrre sig selv på i dette arbejde kan være at genoverveje bibeltekstvalget. Måske kan en anden udgave af Bibelen give en ny, overset synsvinkel? Måske kan en ny fortæller eller fortællestil lige være det, der gør, at børnene til børnegudstjenesten netop i år hører budskabet?

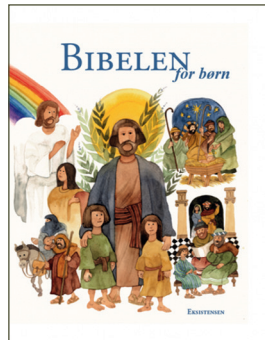
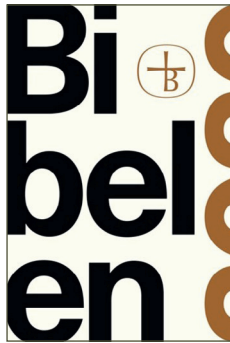
Det er da et forsøg værd.

Her er seks bud på (måske) anderledes tekstvalg, der kan skubbe til afsender, budskab og modtagere af juleevangeliet:

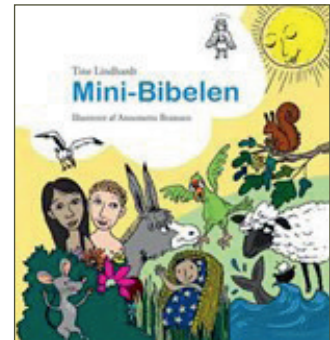
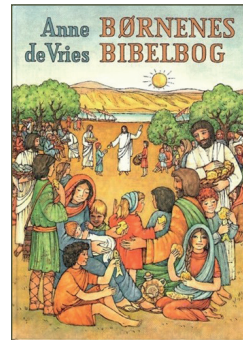
»Bibelen for børn fra Religionspædagogisk Forlag og Bibelen 2020 fra Bibelselskabet har begge tekster, der ligger tæt på kanonudgaven fra 1992.«

De tekstnære

»Bibelen for børn« fra Religionspædagogisk Forlag og »Bibelen 2020« fra Bibelselskabet har begge tekster, der ligger tæt på kanonudgaven fra 1992. Teksten i »Bibelen 2020« placerer sig lige imellem læsning og oplæsning og kan med fordel anvendes til modtagere i mange aldersgrupper.

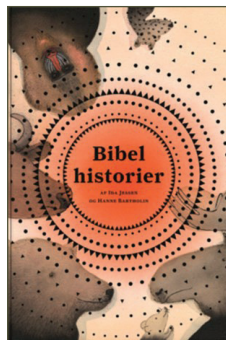

nyfødte barn lov at lyse for alle, der er bange for mørke – især børn, men da også unge og voksne. Det andet eksempel er Anne de Vries »Børnenes Bibelbog« fra Lohses Forlag, oversat af Georg S. Geil, der fortjener at blive støvet af og bragt frem. I denne udgave følger vi både Maria og Josef som forældrepar og deres fælles opgave og opdagelse af Jesus som Guds søn.

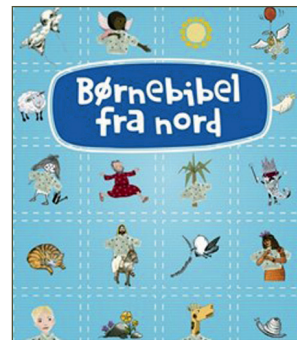
Den sanselige

Ida Jessens genfortælling i »Bibelhistorier« fra Bibelselskabets forlag, skriver en tydelig sansning frem i beretningen, hvor fokus er på personernes følelser, som da Josef er rystet over, at hans forlovede skal have barn med en anden: »Men han savnede hende alligevel. »Gud, gør mig stærk,« hviskede han.« (s. 171) Jessens gendigtning egner sig til et modent publikum, der kan leve sig ind i Jesu forældres situation.

Den med barn-til-barn relationen

Endelig skal nævnes »Børnebibel fra nord«, Forlaget Alfa, hvor det er en af hyrdernes søn, Lillehyrden, der fortæller om mødet med den lille nyfødte Jesus. Fortællegrebet er nyt, trygt og giver en vellykket barn-til barn-relation mellem fortælleren og (op)læseren. Der er endog blevet plads til at være stille og fundere over, hvad dette lille barn dog bringer med sig – og det er vel det, det hele handler om?

De eksplicit forkyndende

To udgivelser har et fortolkende og mere eksplicit forkyndende blik på bibelteksten om Jesu fødsel. Det drejer sig dels om Tine Lindhardts »Mini-Bibelen«, fra Bibelselskabet, som nok er lille i format, men som på en fin måde formidler julens budskab set fra det mørkerædte æsel, Bertrams, synvinkel. I denne børnebibel får det

...

Christina A. Olsen er konsulent i Folkekirkens Skoletjeneste i Frederikssund provsti. Hun er tidligere lærer og læringsvejleder i Gribskov Kommune.

Julen har bragt velsignet bud ... og en julepose

Af Eva Pedersen, sognepræst og religionspædagogisk medarbejder i Favrskov Provsti

Julens budskab om håb og lys i mørket er altid vigtigt, og det var ikke mindre vigtigt i 2020. Men coronavirus er ligeglad med traditioner – selv til jul. Det stillede os overfor spørgsmålet om, hvordan julens vigtige og håbefulde budskab kunne forkyndes for vores børn og unge, hvis årets julegudstjenester ikke kunne afholdes? I Favrskov Provsti førte det til projektet »Jul to-go & to-come«.

Julen er traditionernes tid, hvor alt helst skal være præcis, som det plejer. Men end ikke til jul tager en pandemi hensyn til vores traditioner. Længe var det uvist, hvordan julens guds-

tjenester kunne fejres – om overhovedet. For at undgå at havne i en situation, hvor årets julegudstjenester for skoler, daginstitutioner og dagplejere måtte aflyses uden, at der var et alternativt tilbud i stedet, gik den religionspædagogiske medarbejder i Favrskov Provsti, sognepræst Eva Pedersen, i tænkeboks. Her opstod ideen til projektet »Jul to-go & to-come«, der både kunne fungere som et supplement til og erstatning for julegudstjenesterne.

To-go & To-come

Som navnet indikerer, bestod projektet af to elementer. Et »to-go«-element, hvor en julepose med kreative aktiviteter mv. blev bragt ud til de tilmeldte skoler, daginstitutioner og dagplejere og et »to-come«-element, hvor børnene kunne komme til kirken og pynte med nogle af de ting, de havde fået lavet ud af materialerne i juleposen.

»Det var vigtigt, at børnene oplevede, at kirken var der, også selvom de ikke kunne komme til julegudstjeneste, som de plejede.«

Juleposen til daginstitutioner og dagplejere indeholdt en bog med juleevangeliet, juleevangeliet som malebog, som vendespil og som skabeloner til klippe-klistre. Herudover kunne børnene deltage i en juletegnekonkurrence.

Juleposen til skolerne havde det samme indhold, suppleret med spillet »Julehjertebingo« i forskellige versioner alt efter klassetrin.

Præsterne stod for at bringe juleposerne ud til modtagerne i deres sogne. Det gav præsterne en anledning til at komme og hilse på, hvilket i flere tilfælde også blev brugt til at fortælle juleevangeliet for børnene.

Udover den fysiske julepose var der også et digitalt spor, hvor en julekalenderlæge hver dag i december blev åbnet på Facebook. Her blev aktiviteterne fra juleposerne også delt, så familier kunne lave dem derhjemme.

»Der var stor begejstring hos både børn og voksne, når vi kom for at aflevere juleposerne. Pædagogerne udtrykte, at de følte sig set i en tid, hvor de følte sig alene.«

Marlene Ginge Bach, kirke- og kulturmedarbejder

Af materialerne i juleposen kunne børnene lave julepynt til kirken, som kunne medbringes til julegudstjenesten, hvis denne kunne afholdes. Hvis ikke, kunne præsten invitere børnene til at komme og pynte alligevel og måske krydre besøget med at fortælle juleevangeliet, evt. på kirkegården.

Lyshilsen

Når de mindre børn kom på kirkebesøg, fik de et rødt juletræslys med hjem sammen med en lille julehilsen om lysets symbolik og en opfordring til at sætte lyset på juletræet.

Skolens ældre elever fik hver udleveret et

gravlys med label, hvorpå de kunne skrive navnet på et menneske, de holdt af, eller noget de håbede på. Håbslysene blev tændt foran kirken. Skoleeleverne fik også et juletræslys med hjem med en opfordring til enten at sætte lyset på juletræet eller at give det til en, der kunne bruge en lille hilsen fra dem om lys i mørket.

»Vi fik nogle rigtig gode erfaringer med at komme ud til børnene sidste jul. Vi overvejer at gøre det igen i år. Måske bygge et krybbespil og tage på tour til både daginstitutioner og plejecenter.«

Kjeld B. Nielsen, sognepræst

Gode gamle nye tider

Forhåbentlig vil meget være anderledes denne jul. Eller nærmere: Forhåbentlig vil alt være, som det plejer! Men ud af alt det, der ikke blev, som det plejede i julen 2020, spirede nye ideer og tanker, og vi erfarede, at vi selv under de omstændigheder og på kort tid kan tænke nyt og kreativt. Dette kan være til stor inspiration fremadrettet. Vores viden om at lave digitale gudstjenester kan vi bruge til fx at optage vores julegudstjenester, så børnene kan vise familien derhjemme, hvad de har oplevet i kirken. Og hvorfor ikke bruge de erfaringer, vi fik med at tage ud til daginstitutioner og fortælle børnene juleevangeliet, til at besøge dem igen i år? Præst og organist kan tage ud og synge julesalmer med børnene og lære dem fagter dertil, så de kan være mere aktivt med i julegudstjenesten.

Er der mange daginstitutioner i sognet, kan der i stedet laves »musikvideoer«, som de kan bruge til selv at øve salmer og fagter efter. Vi kan også gøre meget mere i at bringe kreative materialer ud, så børnene kan lave noget at medbringe til julegudstjeneste.

Vores erfaringer fra sidste år kan altså bringes aktivt i spil, så vi ikke bare vender tilbage til gode gamle tider, men kan se fremad mod gode gamle nye tider.

I projektet »Jul to-go & to-come« deltog 69 dagplejere, 28 daginstitutioner og 4 skoler. I alt ca. 2500 børn.

12 gode juleideer fra Konfirmandcenteret

Af Finn Andsbjerg Larsen, leder af Konfirmandcenteret

December er en hektisk måned, og en del kirker holder igen med minikonfirmander og konfirmander grundet travlhed. Julemåneden handler om børnehaver, skoler og plejehjem, der gerne vil mødes i kirken til gudstjeneste eller juleafslutning. Men vi kommer ikke udenom, at julens budskab også skal lyde til konfirmander og minikonfirmander.

Juletravlheden og samtalen om advent, jul, krybbe og fødsel begynder ofte i slutningen af november og strækker sig ind i januar. I Konfirmandcenteret har vi erfaring for høj aktivitet

på vores hjemmeside i denne tid, fordi en ny fortælling skal findes til skolernes juleafslutning, eller en juleaktivitet skal planlægges.

Herunder har vi samlet en række ideer med link, så man hurtigt kan finde lige netop den ide, man har brug for:

Advent og forventning

1: Lilla forventningsinstallationer i adventstiden
Lad konfirmanderne skabe forventning i byrummet frem mod 1. søndag i advent.

2: Skrabejulekalender

Køb en skrabejulekalender til dine konfirmander, hvor dagens »låge« ikke er en gave, men en opgave med en diakonal eller eftertænksom vinkel. Bag lågerne gemmer sig opgaver som:

»Smil til en du ikke kender – måske i bussen eller på gaden« og »Tænd et lys og bed en bøn for en, der har det svært«

Lad konfirmanderne se filmen og få en snak om, om alle personerne i juleevangeliet nu også var en del af filmen.

Juleaktiviteter

3: Julehjerter

Tal med konfirmander om hjerternes fest, og lad dem flette et traditionelt julehjerter, hvor halvdelen af hjertet er juleevangeliet. Hjertet bliver en sammenfletning af vores liv og den himmelske verden.

4: Julejeopardy

Som afslutning før jul er det altid sjovt at lege og konkurrere om, hvem der ved mest om jul! Prøv den fine Julejeopardy som er lækkert opsat i PowerPoint og lige til at bruge (den kan også bruges til kirkens julefrokost).

Fortællinger

5: Julefortællinger

Gode fortællinger til juleafslutningen har man ofte brug for. Her er samlet ca. 35 julefortællinger og ti inkarnationsnoveller. Forfatterne er bl.a. Iben Krogsdal, Anne Røndal og Anne Hillgaard.

Oplæg til samtale

6: The Boy

The Boy er en smuk, moderne kortfilm på ca. fire minutter, der genfortolker juleevangeliet og kan sætte en samtale i gang om julens budskab.

7: Hvem er du i juleevangeliet?

En sjov test, hvor konfirmanderne ved afkrydsning finder ud af, hvem de er i juleevangeliet. Man kan ende som et æsel, Herodes, hyrde, familie eller en af de hellige tre konger.

8: Quiz og byt om gaver

Igenom en række spørgsmål skal konfirmanderne reflektere over og tale om gavers betydning, og hvordan det hænger sammen med julen.

Aktiviteten findes også i en digital udgave på kateket.dk.

9: Juledugen

Den 20 meter lange Juledug kan både bruges som en aktivitet med konfirmandholdet – klik her – eller give besøgende i kirken i december måned refleksion og juleglæde udfoldet med aktiviteter.

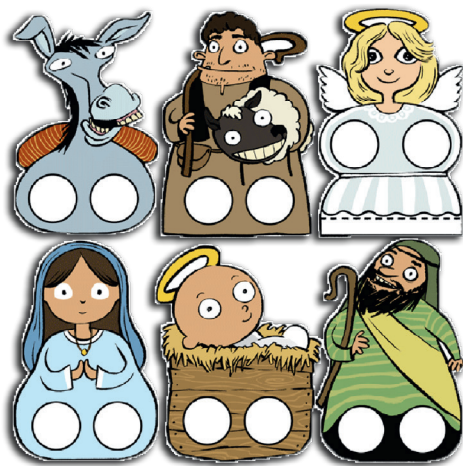
10: Stjernebillede

Et billedoplæg til en snak om hvem de hellige tre konger var, og hvem der var »stjernen«. Forløbet kobler konfirmandernes stjernebegreb (kendte) til Jesus som ledestjerne.

For minikonfirmander

11: Halløj i stalden med fingerdukker – for de yngste

Her er sjove grafiske fingerdukker, som man kan fortælle juleevangeliet med for de yngste fx kirkens minikonfirmander, børneklub eller hvis børnehaven kigger forbi.

12: Ønskesedler

Lad minikonfirmanderne tegne eller skrive, hvad de ønsker sig til jul. Først de almindelige gaver, herefter det der ikke kan købes for penge, og til sidst hvad de ønsker sig af Gud. Forløbet skærper opmærksomheden omkring, hvad der virkelig er vigtigt i livet.

Juledugen rulles ud – en billedreportage

Af Sidsel Leth Svensson, religionspædagogisk konsulent

Christianskirken i Fredericia ruller Juledugen ud i december måned, så store og små besøgende selv kan opleve dugen og gå de 20 meter fra kaos til skabelse og hele vejen frem mod jul. Undervejs har kirkens medarbejdere opsat seks stationer med fysiske genstande, hvor man både kan gøre ophold og gøre noget.

Der skulle tænkes hurtigt og anderledes op til jul i 2020. Kirke- og kulturmedarbejder Birthe Aarestrup og hendes kollegaer fra Christianskirken i Fredericia skulle som alle andre gentænke kirkens juleaktiviteter, så de fungerede i en tid med forsamlingsloft og coronarestriktioner. Løsningen var enkel, men blev godt modtaget. Juledugen blev rullet ud i kirkerummet, og på dugen placerede Birthe Aarestrup en række stationer, hvor besøgende kunne gøre ophold, reflektere og gøre noget. Ved kirkelige handlinger blev dugen hurtigt rullet sammen og efterfølgende rullet ud igen. Faktisk var juledugen så stor en succes, at Birthe Aarestrup regner med, at kirkens mange besøgende også i 2021 vil kunne gå en tur på Juledugen i december måned.

Tag med på tur gennem juledugen i Christianskirken

De der har lyst kan se en lille video, hvor Juledugen præsenteres i ord og billeder, inden man selv træder ind på dugen. QR-koden gør præsentationen let tilgængelig, og den kan både vælges fra og til.

Hov! Hvem har tabt sin telefon? Af og til bliver man i tvivl om, hvad der er sat på dugen, og hvad der blot er dugens egne finurlige elementer. En af overvejelserne i Christianskirken var at finde præcis det rigtige antal stationer, så dugens egne elementer ikke blev overskygget.

»Og der blev lys!« »Lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke.« Tænd et lys og bed en bøn for en, der sidder alene eller i mørke. De små elektriske fyrfadslys er velegnede til børnehænder, mens kirkens lysglobe skaber sammenhæng mellem Juledugen og kirkens inventar.

Her kunne man oplagt have sat en kurv med æbler – og alligevel ikke. For hvem ville egentlig have lyst til at tage et? Og hvorfor ikke? Vandringen på Juledugen giver rum for mange overvejelser og samtaler.

Standst evst her.

Kig på landkortet. Tal med
hinden om, hvor jeres slægt
stammer fra. Og husk, der har
bringt jer til Fredericia.

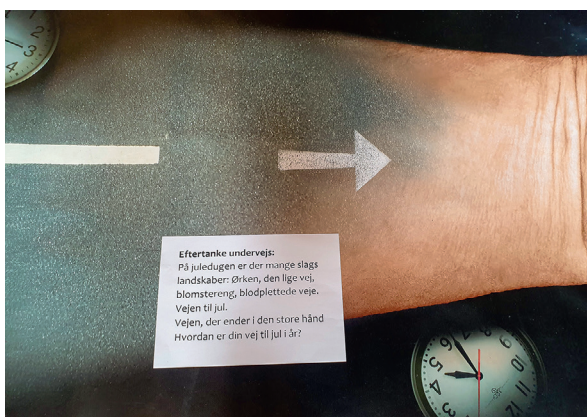
Berling fra
Kjæper Augusten
Du holder på det gamle
og derfor er jeres lignende.
Kæmpe
guldvalder i Syden

A detailed nativity scene is displayed. A baby Jesus, with a bald head and rosy cheeks, lies in a wooden manger, wrapped in a grey and white striped cloth. The manger is filled with straw and surrounded by four white sheep. A blue donkey is visible in the background, and the scene is set against a backdrop of a rocky landscape with colorful flowers.

I julen flettede Gud sit hjerte sammen med vores. Julen er hjerternes fest. Her kan man låne et hjerte og se, hvad der sker, når man trykker blidt på det!

Eftertanke undervejs: På Juledugen er der mange slags landskaber: Ørken, den lige vej, blomstereng, blodplettede veje. Vejen til jul. Vejen, der ender i den store hånd. Hvordan er din vej til jul i år?

Til slut understreges det, at det også i år bliver jul, og børn må gerne tage en gave! Det er juleevangeliet tegnet og fortalt for børn.

Fakta

Juledugen er 20 meter lang, en meter bred og vejer ti kilo. Den er nem at rulle ud og fremstillet så solidt, at man kan gå på den. Juledugen koster 3500 kr. og kan bestilles på konfirmandcenter.dk

Inspirationen til Juledugen kommer fra Lisbeth Smedegaard Andersens salme »Det var så forunderlig klart i nat« (100 salmer nr. 800), hvor hun i salmens fem vers bevæger sig fra kaos til skabelse, fødsel, inkarnation til håbet helt ind i »Guds hjerterum«. Salmen taler ind i et nutidigt hverdagsliv.

Englemysteriet – en julekalender til de yngste i skolen

Af Lotte Djursner, religionspædagogisk konsulent,
Folkekirkens Skoletjeneste i Roskilde, Lejre, Greve
og Solrød

Mange af de folkekirkelige skoletjenester har gennem tiden lavet juleprojekter til skolerne, da julens mange temaer generelt er noget, som skolerne vægter højt. Det forholdsvis nye, indenfor juleprojekter i vores regi, er, at de laves som kalenderforløb, der strækker sig over hele december.

På Roskilde- og Vestegnen har vi i år udarbejdet et forløb til indskolingen, hvor tilmeldte klasser modtager en oplæsningsbog med 17 kapitler og en lågekalender samt adgang til en projekthjemmeside.

Bag lågerne i kalenderen gemmer sig en illustration af noget, der relaterer sig til en engel.

Klasserne kan, når de har hørt dagens kapitel i bogen, logge ind på projekthjemmesiden og finde et oplæg til en kort samtale samt forslag til en efterfølgende aktivitet og uddybende information om dagens engel.

Projektets udformning gør det muligt at indlede hver dag i december med en kort lektion omkring engle med udgangspunkt i julekalenderen, og, hvis tiden er til det, et uddybende aktivitetsforløb.

...

I skrivende stund er der tilmeldt ca. 402 klasser til projektet hos de udbydende skoletjenester, som dækker: Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Vallensbæk, Brøndby, Albertslund, Høje Tåstrup, Ishøj, Greve, Solrød, Roskilde, Lejre, Næstved, Nyborg, Fåborg og Svendborg.

...

Historien om Selma og Svante

Den gennemgående historie i projektet handler om de to børn, Selma og Svante, der det meste af deres liv har boet sammen med forældrene i Grønland. Nu vil deres forældre gerne tilbage til Danmark og bo i nærheden af bedsteforældrene Jytte, der er præst, og Mogens, der er pensionist. Indtil deres nye hus er sat i stand, og mens forældrene afslutter de sidste opgaver i Grønland, flytter børnene ind i præstegården, hvor de skal være hele december.

Selma og Svante er næsten kun lige landet med flyveren, da de skal op på præstegårdens gamle loft efter julepynt, men der finder de en mystisk pakke, som indeholder 17 gamle kartonæsker med fine bånd omkring. På hver æske er der et lille skilt, hvor der med sirlig håndskrift er skrevet et nummer.

Det viser sig, at der nede i hver æske ligger en seddel med et nummer eller et rim, som peger i retning af en eller flere engle. Heldigvis er farfar velbevandret i folketroens engle, mens farmor er vidende om alle de engle, der findes i hhv. Det Gamle Testamente, Det Nye Testamente, Koranen eller salmerne, og på den måde finder børnene frem til den engel, som dagens hint peger i retning af. Hver dag tegner eller laver Selma og Svante en engel, som hænges op på en snor under loftet i bedsteforældrenes stue. Til sidst i fortællingen opdager de to børn, at det er det store himmelske kor, som nævnes i juleevangeliet, der hænger i loftet. I materialet lægges der op til, at eleverne på samme måde laver engle, der kan hænges op på en tørresnor i klasseværelset – så også de til sidst opdager, at de har skabt et stort og mangfoldigt englekor.

Udover at handle om mysteriet bag de forskellige engle handler fortællingen også om de to børns relationer samt daglige gøren og laden, som på forunderlig vis spejler det, der fortælles om dagens engel.

»Ved at udarbejde et juleprojekt med en fiktiv fortælling kombineret med solid faglig information kan de folkekirkelige skoletjenester bidrage til et fagligt indhold i hele december månedens juleri ...«

Hvorfor lave en julekalender?

Når nogle af de folkekirkelige skoletjenester på den måde breder sig over december måned, så er det, fordi julen ud over at være en vældig hyggelig tid også er den tid, hvor flest danskere føler en forbindelse med kirken og det kulturelle bagtæppe, som den kristne jul danner for familiernes fejring. Det ved skolerne, og derfor vælger de fleste indskolingslærere ofte, at der i december skal være et fagligt forløb om julens fortællinger, traditioner og gøremål i deres årsplan. Ved at udarbejde et juleprojekt med en fiktiv fortælling kombineret med solid faglig information kan de folkekirkelige skoletjenester bidrage til et fagligt indhold i hele december månedens juleri, der dækker samtlige kompetenceområder i Fælles mål for faget i indskolingen.

Fælles mål for faget kristendomskundskab er de mål, som alle landets lærere er forpligtet på at undervise ud fra. Målene bliver derfor den rettesnor, de folkekirkelige skoletjenester udarbejder alle materialer på baggrund af.

...

Fælles mål

Kompetenceområde – efter 3. klassetrin

Livsfilosofi og etik

Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.

Bibelske fortællinger

Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.

Kristendom

Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.

Gode ideer når kirken fejrer jul med børnehaver og skoler

Står du som præst eller kirke- og kulturmedarbejder med årets julegudstjeneste eller juleafslutning for institutioner eller skoleklasser, så er du måske allerede gået i tænkeboks? Med denne inspirationsartikel vil vi gerne hjælpe dig på vej ved at give dig forskellige bud på, hvordan fem præster og kirke- og kulturmedarbejdere rundt om i landet griber denne opgave an.

De lokale forhold kan være forskellige, og det kan være forskelligt fra sogn til sogn, hvilke traditioner der er – også om det er en julegudstjeneste eller juleafslutning. Men én ting er sikkert: en masse børn, pædagoger og lærere ser hvert år frem til at komme til kirken og høre julens budskab, og vi står derfor overfor en vigtig opgave – og hvordan griber vi den så an?

Her følger fem bud:

Julevandring – en udendørs juleafslutning

Karen Frendø Ebbesen, sognepræst i Tommerup-Broholm pastorat

Har du spejdet efter stjerner fra den højeste bakke, klappet et varmt får i stalden, duftet røgelsen eller fået lov at vugge det lille Jesusbarn? Det har børnene i to lokale børnehaver – og det er min oplevelse, at juleevangeliet bliver levende for børnene på en helt anden måde, når de selv erfarer det med deres sanser.

Julevandringen foregår udendørs og har form som et løb. Efter en kort, fælles indledning går børnene rundt til posterne og får gennem dette

forløb en anderledes juleafslutning end en traditionel inde i kirken.

Fortælling: De vise mænd fra Østerland

Aktivitet: Lave kikkert (toiletruller) + tælle stjerner (hængt op i træerne)

Sted: Det højeste punkt i området!

Fortælling: Hyrderne på marken og englenes sang

Aktivitet: Spise rosinpakker (hyrdernes madpakker)

Sted: Ved bålsted el.lign.

Fortælling: Dyrene i stalden

Aktivitet: Sangleg om dyrene i stalden

Sted: Fårefold el. lign. Alternativ: Legetøjsdyr

Fortælling: Rejsen til Betlehem

Aktivitet: Leg, fx »Fisker, fisker, hvor dybt er vandet?« som handler om forskellige måder at komme fremad på.

Sted: Et sted hvor der er god plads til at løbe!

Fortælling: Genfortælling af hele juleevangeliet med inspiration fra Esben Hanefelt Kristensens »Ugleevangeliet« (gerne med hjælp fra en udstoppet ugle eller handskedukke-ugle)

Fælles afslutning: Fagtesalme: Barn Jesus i en krybbe lå

Fortælling om Jesusbarnets gaver.

Aktivitet: Børnene får lov at holde det lille Jesusbarn. Børnene må se, dufte og røre ved Jesusbarnets gaver: Guld (guldmalede sten), Røgelse, Myrra (rav)

Denne julevandring har været gennemført i en gårdbørnehave, men kan også være for børn i indskolingen. Tilpas poster og aktiviteter efter konteksten og de lokale muligheder. Varighed: 1 time.

Børnehavens stuer møder kirkenissen Julia

Af Rikke Strandgaard, kirke- og kulturmedarbejder i Avedøre Kirke

I Avedøre Kirke har vi den faste tradition hvert år at invitere byens børnehaver til »Jul i kirken.« I mange år deltog børnene i et festligt krybbespil. Ved ankomsten spurgte vi, hvem der kunne tænke sig at spille med i det krybbespil, de senere skulle opleve i kirken. De børn der meldte sig, blev klædt ud som engle (altid meget populært), hyrder, får (også populært), Maria, Josef, de hellige tre konger osv. og blev placeret forskellige steder i kirken alt efter, hvor de skulle indgå i spillet. Efter en velkomst og øvelse af salmen »Et barn er født« blev krybbespillet opført ved, at præsten fortalte, og børnene spillede det fortalte, hjulpet på vej af kirke- og kulturmedarbejderen. Da englene sang på marken, sang hele kirken med, og når stjernen lyste over Betlehem, kom alle voksne op og stod med stjernekestere. Det var en god tradition.

Corona tvang os til at tænke nyt

Sidste vinter i 2020 var vi så ramt af corona-restriktioner, og vi måtte tænke om. Det nye koncept blev i stedet, at alle børnehaver blev inviteret stuevis til »Jul i kirkens gård.« Stuerne meldte sig til en tid, hvor de kom og sad i kirkens gård. Der blev på den måde mange »forestillinger«, men de varede så også kun 20-30 min. hver. En udklædt kirkennisse, Julia (kirke- og kulturmedarbejderen), tog imod børnene og placerede dem, så de kunne se det tændte juletræ og et fint fremstillet krybbespil. Nissen fortalte, at hun boede i kirken og havde fået fortalt en historie af sin far, som havde fået fortalt den af sin far, der levede da historien foregik (nisser bliver jo temmelig gamle). Så fortalte nissen juleevangeliet med så mange fagter og indlevelse som muligt, og børnene sang »Et barn er født i Betlehem.« Efter fortællingen hang nissen stjerne, engel og hjerte på træet, imens hun med børnene talte om, hvad de symboliserer. En stor gave var der naturligvis også under træet – ligesom de hellige tre konger havde haft gaver med til Jesusbarnet. Til slut legede nissen »Mus« med pebernødder sammen med børnene, og

børnehavepædagogen fik en pose pebernødder med hjem, så de kunne lege videre hjemme.

På en måde kan vi takke corona for, at vi blev tvunget til at tænke nyt sidste vinter. Det nye koncept havde bestemt sine fordele ved, at det blev en meget intens oplevelse. Fx kom vi meget tættere i kontakt med det enkelte barn, og alle børn havde mulighed for at komme til orde. Til gengæld oplevede børnene ikke kirkerummet og levende musik.

Hvad vi gør nu til jul, har vi endnu ikke besluttet, men jul i kirken for børnehaverne skal det nok blive!

Julegaverne er blevet en tradition

Af Anna Sloth Jørgensen, sognepræst i Karleby, Horreby og Sdr. Alslev Pastorat

Jeg glæder mig hvert år til at have besøg af skolen til årets julegudstjeneste, for er der noget dejligere end at have kirken fyldt af glade og forventningsfulde børn? Det første år jeg var præst i sognet, kom både børnehavebørnene og o.-3. klasse samtidigt, og der var kirken så fyldt, at brandtilsynet nok ikke havde været begejstret. Året efter delte jeg det i to gudstjenester, ikke kun for at tilfredsstille brandmyndighederne, men især fordi jeg synes, det er svært at nå hele målgruppen, når den spænder fra 3 til 10 år.

Ved at dele julegudstjenesten i to har vi også fået plads til de største af vuggestuebørnene, og 4. og 5. klasse er også inviteret med. Skolen har gjort det frivilligt for »de store« at deltage, men til deres overraskelse vil de fleste fra 4. og 5. klasse gerne med.

Selve gudstjenesten er ikke en rigtig gudstjeneste. Da den foregår i skoletiden, undlader jeg stærkt forkyndende dele som bøn, trosbekendelse og velsignelse og glæder mig i stedet over, at jeg kan få dem alle i kirke hvert år og få dem til at synge traditionelle julesalmer som »Et barn er født i Betlehem«, »Dejlig er den himmelblå« og »Glade jul«. Min prædiken er heller ikke særlig forkyndende og tager gerne udgangspunkt i en eller flere af årets julekalendere fra TV, men

undervejs hører de altid juleevangeliet – gerne som genfortælling.

Efterhånden er det blevet en tradition, at jeg har en gave til dem alle sammen, det første år var det et juletræslys til dem hver, næste år var det små englevinger og et år var det røgelse og myrrasten (guld måtte de tænke sig til). Sidste år købte jeg 120 små klokker, men pga. Corona blev gudstjenesten aflyst, så dem må jeg se, hvad jeg kan bruge til i år.

Udendørs julekrybbe

Af Mette Olesen Krawiec, sognepræst i Krstrup Sogn

I december 2020 måtte vi i Krstrup Sogn i Randers by tænke anderledes pga. coronasituationen. Vi kunne ikke invitere daginstitutioner og skoler på traditionel vis til indendørs krybbespil og julefortælling, men så måtte vi jo lave en udendørs. Med hjælp fra frivillige tømmerkyndige fik vi bygget en stald, kirkens præster lavede figurer og maledes – og til sidst stod vi med en flot oplyst julekrybbe placeret foran kirken, som kunne ses både på afstand og nært hold.

Og krybben blev et tilløbsstykke. De kom ikke helt fra Østerland, men fra hele Randers. Vi havde lavet et lille løb med små poster og juleevangeliet i børnehøjde rundt om kirken, der til sidst ledte folk til krybben. Her mødte vi december igennem vores daginstitutioner, skoler og specialklasser. Forældre med deres børn og ældre på gåtur der gik turen rundt om kirken, reflekterede over posterne – og vi kunne tydeligt høre de mindste bræge som får og æsler.

I 2021 inviterer vi igen ind i kirken. Men den oplyste julekrybbe kommer op igen, for det har givet noget særligt, at man dag, nat, hverdag og weekend kan gå turen forbi krybben og tale om vise mænd, dyrene i stalden og ikke mindst barnet i krybben.

Eleverne inddrages til jul i kirken

Af Rikke Milan, sognepræst i Skelby og Gunderslev kirker

Hvert år til jul kommer hele skolen i kirke. Klasserne kommer sammen med deres venskabsklasse, og de sidder store og små ved siden af hinanden. Det giver en god dynamik og god stemning. Udskolings elever hjælper og guider indskolings eleverne, og undervejs i gudstjenesten holder de hinanden fast på, at det skal blive en god oplevelse for alle at være i kirken. Min kollega og jeg gør, hvad vi kan for, at alle elever på en eller anden måde bliver inddraget og er aktive i gudstjenesten.

Et år holdt vi julebanko. Eleverne blev udstyret med bankoplader, to linjer med tal, og mens jeg fortalte en længere udgave af juleevangeliet, hvori der indgik en række tal, hakkede de tallene af ved at lave et riv i papiret. Bankopladerne var ikke ens, men alle fik banko på én gang. Og idet de råbte banko, sprang de alle op og råbte: Glædelig jul!

Et andet år blev eleverne inddraget som lyd-kulisse eller kommentatorbokse, mens min kollega og jeg »spillede« krybbespil. De blev inddelt i hold og instrueret i, hvornår de skulle rejse sig og sige en bestemt replik eller kommentar. Derudover fik de hjælp af store skilte, der blev holdt op på det rigtige tidspunkt.

Vi laver ikke det samme hvert år, men vi sørger altid for at lave noget, der både er sjovt, og hvor eleverne helt konkret bliver inddraget.

Anmeldelse:

»Sarahs første juleaften« af Anette Wilhjem Jahn

Anmeldt af Anita Obeling Kring, Cand.theol., kateketisk medarbejder Holbæk Provsti

en fornemmelse af, hvor lang tid det vil tage at læse hele historien op.

Endnu en genfortælling af juleevangeliet fristes man til at sige, inden man overhovedet har åbnet bogen, men det vil være en skam ikke at åbne den. Bogen er både varm og medrivende.

Anette Jahn har med »Sarahs første juleaften« formået at skabe en sanselig, varm genfortælling fyldt med genkendelige elementer fra et nutidigt børneliv. Samtidig har hun gjort sig stor umage med at få historien til at fremstå som en relativt autentisk samtidshistorie.

Historien er medrivende, og jeg havde ikke lyst til at lægge den fra mig. Jeg tvang mig dog til at læse den højt i et roligt tempo for at få

Ni tilhørende aktiviteter

Man kan læse hele historien på mindre end 45 minutter, men jeg tror måske, jeg ville folde den ud over nogle dage/gange for ikke nok med, at vi får en vidunderlig historie, vi får også ni aktiviteter, der knytter sig til den, og som jeg sagtens kan se både minikonfirmander, men også mine egne børn bruge meget tid på.

Jeg vakler mellem at ville dele den op i de fire adventssøndage eller have en hel dag med en børneklub eller med minikonfirmander og så folde historien og aktiviteterne ud sammen.

Jeg har ikke lyst til at slippe hverken historien eller aktiviteterne, så jeg er næsten nødt til at lave noget for børn her i december bare for at få lov til at bruge bogen.

En fortælling der skal deles

Nogle historier vil man helst læse selv og holde tæt ind til kroppen for, at magien i dem ikke skal sive væk mellem fingrene på os, men ikke den her. Den vil deles, og som i manden med fåret og i konen med mønten bliver glæden større af at blive delt.

Så køb bogen, læs den selv, forbered de mange dejlige aktiviteter (eller et udpluk) og inviter så ind til et glædeligt, sanseligt samvær sammen med Sarah og hendes første juleaften.

...

»Sarahs første juleaften«

»Sarahs første juleaften« udkom den 14. oktober 2021 på Bibelselskabets forlag og koster 229,95 kr. Den er 19 x 25 cm og på 48 sider. Læsetid 30-40 minutter.

...